

اندیشه‌هایی درباره عشق

نیروی اراده؛ انسان را دگرگون نمی‌کند، زمان انسان را دگرگون نمی‌کند؛ اما عشق آدمی را دگرگون می‌کند؛ پس بگذارید عشق وارد شود.

در نظر دارم مطالبی پی‌درپی درباره عشق بنویسم، موضوعی جالب، دسترس و انسانی برای کسانی که مشتاق جستجو برای بهترین‌های زندگی هستند و اینکه بدانیم تا امروز حتی تیزترین ذهن‌ها و پیشرفته‌ترین تکنولوژی‌ها قادر به کشف روشها و رموز عشق نبوده‌اند. عشق مهیج‌ترین، کاملترین و شگفت‌انگیزترین راز زندگی را به ما نشان داده و قلبها را هدایت می‌کند. امید دارم بتوانم اندیشه‌هایی ارائه دهم که تحلیل‌های جدی را در شما برانگیزد و احساساتی را در شما تحریک کند که در نهایت به فعالیت‌هایی منجر شود که موجب تغییر و رشد در وجودتان گردد.

عشق چون هدیه‌ای است که هنگامیکه همه چیزها به پایان می‌رسد تازه آغاز می‌شود و می‌ماند

عشق هنگام نفوذ ما را نرم می‌کند؛ ناب می‌کند؛ تازه می‌کند؛ تازه می‌کند؛ درون آدمی را باز می‌سازد. نیروی اراده؛ انسان را دگرگون نمی‌کند، زمان انسان را دگرگون نمی‌کند؛ اما عشق دگرگون می‌کند؛ پس بگذارید عشق وارد شود.

زندگی هزاران فرصت برای آموختن عشق و ورزیدن در اختیار ما می‌گذارد. زندگی یک تعطیلات طولانی نیست؛ زندگی آموزش مدام است و مهمترین درسی که در پیش داریم آموختن عشق و ورزیدن و هر بار بهتر عشق ورزیدن است.

چه چیزی از یک انسان؛ هنرمند؛ نویسنده یا آهنگساز بزرگ می‌سازد؟ تمرین چه چیزی از یک انسان؛ انسانی بزرگ می‌سازد؟ تمرین و تکرار؛ اگر انسان بازویش را تمرین ندهد؛ هرگز عضله نخواهد داشت؛ اگر روحش را تربیت نکند هرگز استحکام شخصیت و تفکر خاص و رشد متعالی نخواهد داشت. عشق یک لحظه شیفتگی نیست، عشق تجلی نیرومند و سخاوتمندی از زندگی ماست.

برای ایجاد این تجلی نیازمند به تمرینی مداوم هستیم. سعی کنید جهان را همچون آموزگار عشق بنگرید. اراده مان را به کار بیاندازیم تا عشق را همواره در کنار خویش بیابیم. عشق یک تاثیر است و با شناخت موثر؛ تاثیرش آشکار می‌شود؛ (عشق؛ عشق می‌آفریند)

* عشق رستگاری می‌آورد

کسی که عشق می‌ورزد؛ رستگار است؛ بدترین سرنوشتی که ممکن است کسی داشته باشد؛ تنها زیستن و تنها مردن است!

هیچکس در خواب قدیس نخواهد شد؛ نیایش مراقبه لازم دارد. هر پیشرفتی؛ به هر معنایی؛ نیازمند به آمادگی و توجه است. وقتی به روزهای زندگی خود می‌نگریم در می‌یابیم که لحظه‌های پایدار هستی ما زمانی است که در آنها با عشق زیسته ایم همین روزهاست که زندگی را توجیه میکند چون که عشق می‌ماند.

چنانچه می‌خواهید راه خود را به سوی عشق و شور زندگی باز یابید باید راه دل و قلب خود را باز کنید. در مرکز وجودی شما؛ تمامی آنچه هستید سکونت دارد؛ شما شور و شادمانی هستید. شما از جنس عشق هستید. پس شرایطی فراهم آورید تا اعجاز عشق در آن ظهور کند و عاشق شوید.

هر چه بیشتر عشق و شور زندگی را از خود ابراز کنید، برای دیگران مقاومت ناپذیرتر و خواستنی‌تر خواهید شد و آنها کمتر می‌توانند شمارا نادیده بگیرند. عشق همان جوهر و هویت واقعی شماست.

کسانی که عشق می‌ورزند برنده هستند هر چند که در جستجوی هدیه و پاداشی نیستند. به قول استاد فریدون مشیری:

«عشق آغاز کن تانقش گردون را بگردانی

که تنها عشق سازد نقش گردون را دگر گونش!»

عشق مستلزم تلاش است. عشق از فرسودگی و عدم تغذیه می‌میرد. عشق از غفلت و رها شدن و از بی‌تفاوتی می‌میرد.

به قول سامرست موام:

«مصیبت بزرگ زندگی این نیست که انسان نابود می‌شود بلکه آن است که از عشق دست می‌کشد.»

* مراقب شعله‌ها باشید تا خاموش نشود

وقتی شما در سرمای زندگی به سر می‌برید و دنبال آتش گرمی هستید، به مانند سرمایی است که در خانه و کاشانه شماست که می‌خواهید به وسیله یک دستگاه گرمابخش به خانه‌تان گرما و زندگی ببخشید و گرته در سرمای خانه تلف خواهید شد. تصمیم می‌گیرید شومینه خانه را روشن کنید تا گرمابخش خانه‌تان شود. سپس هیزما را انتخاب می‌کنید. آنها را خوب روی هم می‌چینید و بعد از آنکه با شعله کبریت آتش را به راه انداختن مدتی مواظب و مراقب آن می‌شوید تا اطمینان پیدا کنید که آتش خاموش نشده است و خوب و یکنواخت می‌سوزد، سپس آرام استراحت می‌کنید و از گرمای آن لذت می‌برید و جرقه‌ها و رقص شعله‌ها و روشنایی آن را تماشا می‌کنید. دیگر مثل قبل نگران نیستید زیرا حالا دیگر آتش مورد نظر خوب روشن شده و... مشغول سوختن است. ولی زمانی فرا می‌رسد که می‌بینید از گرما و نور آن کاسته شده است و مجددا توجه و نظارت شما را می‌طلبد تمام کار خود را کنار می‌گذارید و به دنبال اصلاح شعله‌ها می‌روید و تمام سعی خود را می‌کنید تا دوباره شعله‌ها جان بگیرند و گرمی بخش خانه شوند.

به همین ترتیب هنگامی که به تازگی با کسی آشنا و عاشق او شده‌اید با دقت و مراقبت تمام پیش می‌روید تا به خوبی او را اغوا کنید و به خود علاقمند شاید زندگیتان رنگ و بوی دیگر پیدا کند ولی بعد از مدتی برایتان عادی و یکنواخت می‌شود، آن موقع دیگر به خودتان می‌آیید و دنبال راهکار می‌گردید که چگونه دوباره آتش عشق را شعله‌ور کنید اینجاست که باید فرصت دوباره به خودتان بدهید و این بار دقت و مراقبت‌های بیشتری به عمل می‌آورید، چون این کار امکان‌پذیر است. قدر و ارزش شور زندگی و آتش عشق را بدانید و آن را عزیز بدارید و آگاه باشید که اگر می‌خواهید این شعله‌ها همیشه زیبا بسوزند به توجه و مراقبت نیاز دارند. از آتش عشق خود مراقبت کنید.

* با عشق زمان فراموش می‌شود

آتش عشق خود را با مهربانی و محبت، ارتباط خوب، قدردانی و احترام تغذیه کنید. تا همواره گرم و درخشان بسوزد و با نور خود برای همیشه به زندگی شما صفای طولانی ببخشد. عشق و شور زندگی هنگامی نصیب شما می‌شود که آتش عشق را گرمای بدارید و بیاموزید که باید همواره تلاش کنید آن را روشن و فروزان نگهدارید تا از گرمای دلپذیر و هستی بخش آن به بهترین نحو استفاده کنید.